

DZIENNIK POLSKI

ORGAN DEMOKRATYCZNY I NARODOWY, POŚWIĘCONY SPRAWIE WOLNEJ, ZJEDNOCZONEJ RPŁTEJ. — WYCHODZI CODZIENNIE O GODZ. 6-tej RANO.
CENA NRU W CAŁEJ POLSCE 40 hal. PRENUMERATA 10 K., A Z PRZESYŁKĄ LUB ODNOSZENIEM 12. K. MIESIĘCZNIE.
REDAKCJA: UL. KARMEŁICKA L. 16. TELEFON NR 3364. — ADMINISTRACJA: UL. SZPITALNA 36. TEL. 1385.

Nr. 35.

Kraków, czwartek 13. marca 1919.

Rok I.

Panama naftowa w Krakowie. Potworne zbrodnie spartakowców.

O sojusz i konwencję wojskową z koalicją.

Niebezpieczne położenie Polski wymaga niezwłocznego utworzenia silnej armii.

Potrzeba nam instruktorów i materiału wojennego. Lawina niemiecka i bolszewicka grozi!

Kraków, 12 marca.

(xy) Najważniejszą i najpilniejszą sprawą, której załatwienia oczekujemy niecierpliwie od rządu i Sejmu — jest sprawa ostatecznego uregulowania stosunku Rzpłtej do mocarstw entente'y, t. zn. sprawa

ZAWARCIA SOJUSZU I KONWENCYI WOJSK.

Sfinalizowanie tej sprawy może oczywiście wywrzeć wpływ korzystny na wykreślenie granic Polski, a zapewni Polsce tak potrzebną pomoc polityczną i gospodarczą ze strony Koalicji, pomoc w budowaniu ekonomicznem, tudzież militarnem naszego państwa.

Polska znajduje się dzisiaj w położeniu niesłychanie niebezpiecznem. Od zachodu i wschodu jesteśmy otoczeni przez wrogów nieubłaganych, odwiecznych, którzy mogą chwilowo ugiąć się schować krwawe pazury i przyzwać się w poczuciu czasowej bezsily, ale nie przestaną myśleć o odwecie, dysząc pragnieniem zemsty i odzyskania utraconych dziedzin.

Tylko konwencja wojskowa z entente'ą zapewni nam zdola bezpieczeństwo militarne i umożliwi nam niezwłoczną organizację

SILNEJ ARMII,

której będziemy przez długie lata potrzebowali. Przeciwnicy militarizmu — a któż jest w zasadzie przeciwnikiem militarizmu? — mogą westchnąć boleśnie, niemniej każdy Polak musi sobie zdać dzisiaj sprawę, że Polska nie ostoł się bez stałej armii i że najżywcotniejszą koniecznością państwową jest obecnie stworzyć, wykupować i utrzymać silną armię, która jedynie zapewni nam zdola bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Z chwilą zawarcia konwencji wojskowej młoda armia polska podda się zwierzchnictwu marszałka Focha, otrzyma — a przynajmniej powinna otrzymać — instruktorów francuskich i zaopatrywać się będzie mogła w broń i amunicję z Francji i Ameryki. Jest rzeczą jasną, że sami nie zdołamy zaopatrzyć armii naszej w potrzebny rynsztunek, nie posiadając ani fabryk broni, ani fabryk amunicji. Wprawdzie państwo polskie musi eżem rychlej przystąpić do budowy wspomnianych fabryk u siebie, ale nie jest to sprawa łatwa, a szczególnie budowa odlewni dział ciężkich nie da się z dnia na dzień przeprowadzić. Przez szereg lat jesteśmy tedy zależni od koalicji.

Najtęższy doktryner wśród socjalistów p. Moraczewski — na przedostatniem posie-

dzeniu Sejmu gardłował przeciw zwierzchnictwu marszałka Focha i przeciw instruktorom francuskim w armii polskiej! Uparty, zacięty, ślepy ten fanatyk, który przez zmarnowanie trzech miesięcy czasu dopuścił się strasznej zbrodni na państwie polskiem i wyrządził mu niepowetowane szkody, człowiek ten, którego imię przeklinać będą we Lwowie po wieczne czasy — nie może zrozumieć, że — jeżeli armie angielska i amerykańska poddały się władzy marszałka Focha, to nie uchybi to zwierzchnictwu młodej armii polskiej! Jeśli marszałek Haig i generał Pershing odbierali rozkazy od marszałka Focha, to może i p. Piłsudskiemu (jako dowódcy), to nie ubliży? A dopuszczenie instruktorów wyjdzie nam tylko na pożytek. Trzeba się uczyć, przeminać wiek złoty partyzantki!

P. Moraczewski jednak, jak się zdaje, nawet wśród socjalistów jest odosobniony. Sekunduje mu tylko p. Perl. Habeant sibi!

* * *

Ze potrzebujemy wielkiej, silnej armii do obrony naszych granic, aby raz był położony

KRES WOJNIE,

zrozumie każdy, kto rzuci okiem na sytuację na rubieżach Polski. Abstrahując od Czechów, mamy na karku z jednej strony Niemców, z drugiej strony bolszewików i „Ukraińców“, między którymi różnice coraz bardziej się zacieraają.

A Niemcy i bolszewicy rosyjsko-ukraińscy — to jedno niebezpieczeństwo, to wróg sprzymierzony. Niemcy finansowali bolszewizm żydowsko-rosyjski, aby rozsądzić Rosję, Niemcy z pomocą żydów nie przestaną dokładać starań, aby nas zdeorganizować i potem na nas uderzyć.

Przed kilku dniami w „Temps“ ukazał się artykuł, osnuty na informacjach p. Tytusa

Filipowicza z Warszawy. Czytamy tam bardzo trafne uwagi:

Rosyjanie i Prusacy są z urodzenia sprzymierzeńcami, a jeżeli kiedykolwiek się pobili, to tylko poto, ażeby następnie zadzierżnąć tem ściślejsze węzły przyjaźni. Niemcy krzyczą, że bolszewicy im zagrażają, ale krzyk ten podnoszą dlatego, ażeby zamaskować plany Hindenburga do zorganizowania armii i do napaści na lewy brzeg Renu (i na Polskę! — Przyp. Red.).

Skoro tylko bolszewicy połączą się z Niemcami, socjalizm azyatycki Lenina wraz z barbarzyństwem środkowo-azyatyckiem zaatakuje burżuazję na zachodzie celem zniszczenia cywilizacji zachodniej.

Nawała bolszewicka zwróci się w pierwszym rzędzie przeciw nam. My stanowimy przedmurze Europy.

Ukraińcy zaś galicyjscy, którzy nie mają nic do stracenia, rozwijają już otwarcie bolszewicki sztandar czerwony. Jak słychać, u pułk. Smytha przed jego wyjazdem ze Lwowa, zjawilo się 2 ukraińskich delegatów, którzy przedstawili mu 2 alternatywy:

1) albo ententa uzna linię Sanu za granicę między Polską i Ukrainą — a wtedy Ukraina walczyć będzie razem z Czechami i Polską przeciw bolszewikom;

2) albo ententa odrzuci te żądania ukraińskie, a wtedy galicyjscy Ukraińcy połączą się z bolszewikami.

Połączenie to, jeżeli już nie nastąpiło, to lada dzień nastąpi

A Niemcy?

Niemcy, mimo dezorganizacji, starają się po cichu tworzyć nową wielką armię na Górnym Śląsku i Brandenburgii.

Z Górnego Śląska donoszą, że Niemcy przygotowują mobilizację 10 roczników. Cała mobilizacja ma być gotową z początkiem marca.

We Wrocławiu przebywają generałowie Groener (szef sztabu) i v. Belov, którzy przygotowali plan uderzenia na Królestwo Polskie.

Sejmie walny! Oczekujemy jak najrychlejszego sfinalizowania sprawy sojuszu i konwencji wojskowej z koalicją!

Trudne zadania Południowej Słowiańszczyzny.

PROTESTY PRZECIW HEGEMONII SERBSKIEJ I KRÓLESTWU. — ŻĄDANIE REPUBLIKI W RODZAJU STANÓW ZJEDNOCZONYCH. — CZARNOGÓRA ZACHOWA NIEZAWISŁOŚĆ. — KONFLIKT Z WŁOCHAMI. — TARCIA WEWNĘTRZNE.

Zwracamy Czytelnikom uwagę na artykuł poniższy, pochodzący z pod pióra znakomitego znawcy stosunków słowiańszczyzny.

Do ogólnego zamętu w środkowej Europie, spuściznie powalonych mocarstw centralnych przybywa sprawa Jugosławii z

dnem każdym przybierająca groźniejszy charakter.

Łatwiej bowiem stworzyć koncepcję polityczną, teoretycznie przeprowadzić jej konieczność — niż zastosować w praktyce.

Mit o Jugosławii, o wielkiej zjednoczonej Słowiańszczyźnie pięknie wygląda w poezji

kroackiej, czy serbskiej „Omladiny“, w praktyce jednak trafia na

NIEPOKONALNE TRUDNOŚCI.

Co zrobić z Czarnogorą i jej królem, powiódzmy najsprytniejszym i najrozsądniej-skoligaconym suwerenem europejskim?

Serbowie by się załatwili z nimi prędko i skutecznie, ale przeszkadza im w tym politycznym przedsięwzięciu prawnopolityczno stanowisko czarnogórskiego władcy, który jest formalnym aliantem koalicji, przeto sprzymierzeńcem serbskiego Piotra i teściem włoskiego króla.

Oświadczenie czarnogórskiego prezesa ministrów Plamenaza, że zdecydowany jest bronić wolności swej ojczyzny, aż do ostatecznych granic, nie pozbawiona jest głębszego uzasadnienia. Serbom podobno jak i Czechom zawróciło się w głowie od wielkości i stworzyć pragną centralistyczną serbską politykę na obszarze wszystkich ziem południowo-słowiańskich.

Memoryał serbski przedstawiony na konferencji pokojowej „Radzie Dziesięciu“ dowodzi w całej pełni, jakim **niebezpieczeństwem grozi wszelka polityczna manja wielkości**, bo nie ulega już dzisiaj wątpliwości, że polityka dzisiejszego ministra spraw zagranicznych w Serbii dr. Trumbića spotkać się musi z największą niechęcią Włoch i uczyni spór serbsko-włoski nieuleczelnym.

Prasa włoska jak „Secolo“ z dnia 21 lutego lub „Corriere della Sera“ z dnia 22 i 23 lutego nie tają się wcale z możliwością **złego współżycia Włoch i Jugosławii**, co może doprowadzić prędzej, czy później do zbrojnego konfliktu, o ile nie znajdzie się sprawiedliwy rozjemca. Obojętną jest rzeczą, czy Włochy wywierają wpływ lub nie, na obecnym przebiegu wypadków w ziemiach objętych nazwą „Jugosławii“ — dość, że raz po raz spotykamy się z aktami niezadowolenia w poszczególnych krajach.

I tak, niedawno — kongres partii agrarnych, zwołany do Zagrzebia, wysłał orędzie do konferencji paryskiej, w której protestuje przeciw gwałtom popełnianym przez wojska serbskie (lynch, wieszanie).

W orędziu mieści się znamienity ustęp:

„Protestujemy przeciw połączeniu królestwu serbsko-chorwacko-słoweńskiemu, ogłoszonemu wbrew woli narodu, protestujemy przeciw centralizmowi ministeryalnemu w Belgradzie. Chcemy Rzeczypospolitej w rodzaju Ameryki Północnej“.

Ideę tę popierają kroackie koła narodowe a „Uterni List“ i „Hrvat“, pisma wychodzące w Zagrzebiu dochodzą do wniosku, że w chwili, gdy w Paryżu obraduje konferen-

cja nad stworzeniem sztucznego państwa jugosłowiańskiego w Chorwacji, kwestye polityczne stają się **coraz poważniejsze i zauważyć można początki niepokojących ruchów.**

Dodajmy do tego wrodzoną niechęć Mulżmanów, zamieszkujących Bośnię i Hercegowinę od Serbów i Serbii, i niezbyt przychylne usposobienie katolików do braci z za Dunaju, a wytworzymy sobie obraz tych trudności, na jakie napotyka Jugosławia w godzinie swych narodzin.

Nie trudno przewidzieć, że dzisiejszy gabinet serbski nie jest w stanie zadowolić wszystkich rozbieżnych pragnień południowych Słowian i widmo belgradzkiego centralizmu, przed którym bronią się zarówno Bośniacy, jak Kroaci i Słoweńcy spotkać się musi z ostatecznym bankructwem.

„United Kingdom“ znana jest zdawna formą panowania i Austria szeroko sławiła wolność i zupełną autonomię swych ludów, dokonując najdzikszych harców germanizatorskich, dlatego właśnie, że każda korona dąży do zniwelowania różnych życzeń narodowych, choćby to była najwolnomyślniejsza i najbardziej idąca z duchem czasu korona.

Chcemy wolnych i niezależnych Stanów (united states) na wzór Północnej Ameryki, wołają Kroaci — i w tym kierunku pójsć musi rozwój polityki południowo-słowiańskiej.

Dzisiaj już nie ulega wątpliwości, że przebiegły

KRÓLIK CZARNOGÓRSKI ZATRZYMA NIEZALEŻNOŚĆ SWYCH GÓR

i być może rozszerzy swe imperyum aż po za Skutari, wygrywając tym razem nie miliony w gotówce, zarobione przez nagły spadek zagranicznych rent, ale prawdziwe, wielkie miasto z widokami ogromnego rozwoju.

Problem jugosłowiański czeka rozwiązania, a więcej jak pewno, że nierozwiąże go obecna konferencya pokojowa.

Owszem, rzec można, że po ustaleniu granic Jugosławii przez Radę Dziesięciu zacznie się **era walk wewnętrznych, bardzo twardych i kto wie, czy bezkrwawych.**

Dawne antagonizmy wszechpiano umiejętnie przez rozkładającą się Austrię są zbyt głębokie i ustalone, by jednym cięciem ołówka zaprowadzić ład, karność i wolę do wspólnej, twórczej pracy.

Wolno i niepodległo Czarnogórze, zostanie na długie lata symbolem separatyzmów lokalnych i narodowościowych...

Dopiero republika stworzona na zasadzie autonomii blizkich sobie i pobratymczych narodów, będzie w stanie wprowadzić warunki szczęśliwego rozwoju Południowej Słowiańszczyzny.

Królestwo — jest ku temu niezdolne.

B.

—o—

Czesi nie uznają żadnych umów

Gwałty czeskie. Straszliwy głód. Strejk w Karwinie rozszerza się aż pod Ostrawę.

Kraków, 12 marca.

Biuro Prasowe K. Rz. otrzymuje od Biura Prasowego Rady Narodowej Cieszyńskiej następujące informacje:

Gwałty czeskie dokonywane nad ludnością polską na terenie chwilowo przez Czechów okupowanym mroją się. Przy stemplowaniu banknotów Czesi odebrali najbardziej potrzebnej ludności prawie ostatni grosz potrzeby do życia, gdyż już posiadaczowi 20 koron zabrali połowę na pożyczkę państwową czeską. Przykłady brutalnego znęcania się nad ludnością polską dochodzą codziennie do wiadomości Rady Narodowej.

W niedzielę 9. bm. odbył się w Boguminie — dworec wiec czeski protestujący przeciw usunięciu Czechów z Cieszyna. Na wiec przybyło zaledwie 1500 osób mimo osobnych bezpłatnych pociągów z miast morawskich, Ostrawy, Przerowa, Witkowie i innych. Przed tablicą grupy Bogumina zebrało się zaledwie 50 osób, co wymownie świadczy, jak nieudany było

zgromadzenie. Na wiecu wznoszono wrogi okrzyki przeciw aliantom.

Podczas wiecu z powodu zbliżającego się po grzebu rozpoczęto dzwonić na pobliskiej wieży kościelnej, co tak ożwiecieżyło Czechów, że gromada żołnierzy i cywilnych wpadła do kościoła ściągnęła z wieży dzwonnika i dotkliwie go pobiła.

Wobec tych wszystkich nieustannych dowodów zdradzenia i brutalności Czechów uchwaliła Rada Narodowa energiczny protest, stwierdzając, że to bezustanne drażnienie ludności polskiej prowadzi do zupełnego rozłam i nienawiści pomiędzy narodami polskim i czeskim.

W Zagłębiu węglowym panuje najstraszliwszy głód. Czesi zupełnie przestali zaspokajać w żywność okupowane części Śląska.

Ruch strejkowy się wzmógł. W Karwinie stanęły wszystkie kopalnie, a bezrobocie zaczyna się rozszerzać na dalsze szyby, które w myśl układu z 3 listopada znajdują się pod tymcza-

W KRYMINALE.

(Z pamiętników piosła Jana Zamorskiego).

17) (Ciąg dalszy).

Niezwykle prędko ułożyły się stosunki pozycia z nowym towarzyszem. Pod krótszą ścianą, w której było okno, leżało na sobie trzy sienniki, a na nich pled p. Ligockiego, jako kapa salonowa. Zostawała nam więc przestrzeń kwadratowa prawie do poruszeń. Chodziliśmy w kółko jeden za drugim, trzymając krok, a gdy nam się głowy zawróciły od kołowacizny, zmienialiśmy kierunek. Zaczynało się to już po czarnej kawie rano.

Na powszechną przechadzkę więzienną p. Ligocki nie wychodził nigdy. Wnet też i p. Pospisil, wypatrywszy wstydlivą metodę p. Ligockiego, przestał wychodzić. Ja jeden chodziłem zawsze.

Jeżeli bym i miał ochotę żalić się na swoje położenie, to widok p. Ligockiego musiał rozpraszać te wewnętrzne skargi. Ja jestem oskarżony, więc siedzę w kozie, — ale on, obcy poddany, nie obwiniony o nic, uwięziony tylko po to, aby armii rosyjskiej ująć jednego oficera, a przecież taksamo leży na ziemi, bez prześcieradła na sienniku, zaryglowany w wilgotnej celi.

W pierwszym tygodniu grudnia kazano mi iść do szczepienia przeciw cholerze. Odchorowałem to szczepienie poważnie.

W połowie grudnia skończył się p. Ligockiemu czas próby. Odstawiono go do Wielkich Kończyc. Obiecywał pisać, ale nie nie napisał.

Zostaliśmy na krótko obaj z Pospisilem. Ponieważ mój sędzia śledczy przy jednym wezwaniu po list wydał mi zezwolenie na „Aufbesserung der Kost“, więc dobieierałem już po trosze z kantyny.

Jednego razu podczas spaceru po łące, idąc błocąc spostrzegłem w stojącej pod murem grupie świeżo przyprowadzonych więźniów, p. Józefa Biechowiaka, sekretarza Zjednoczenia zawodowego chrześcijańskich robotników, a mego współpracownika i przyjaciela z Bielska. Przeraziłem się. On zaś, przerażony jeszcze więcej, jako świeżo przybyły, mrugnął na mnie znacząco, abym się do niego nie przyznawał.

P. Biechowiak w kilka dni później znalazł się na spacerze w naszej grupie starych więźniów i widocznie siedząc z innymi, już się rozejrzał w stosunkach, bo przystąpił do mnie. Odstąd przez szereg tygodni twierdził, że zawsze stała parę spacerową.

Dowiedziałem się od niego, że robotnicy bielsko-bialscy po moim aresztowaniu zma-

wiali się celem urządzenia demonstracyjnego strejku i tylko perswazyje starszych odwiodły ich od tego niebezpiecznego zamiaru: fabryki były pod zarządem wojskowym. Niemniej ten dowód przywiązania uradował mnie mocno.

Dowiedziałem się dalej, że mój sędzia śledczy dr Knopf przepędził cztery dni w Białej i Bielsku, że przeprowadził rewizję u wszystkich moich znajomych, przyjaciół i tych, których mu Niemcy podali jako przyjaciół. Aresztowany był Matłosz i przeszedł w Bielsku tydzień, zanim zabiegom rozmaitych osób udało się uzyskać jego uwolnienie. Biechowiak siedział również w Bielsku, poczem odstawiono go do Mor. Ostrawy. Aresztowany jest prof. Borkowski, którego przedstawiono jako mojego przyjaciela. Zdrętwiałem na te opowiadania, bo właśnie przed kilku dniami, zrozpaczony odejściem od świata, napisałem kartkę do prof. Zygmunta Podgórskiego z zapytaniem o wiadomości. Nasza przyjaźń była znana, dałem więc adres człowieka, którego należy aresztować. P. Biechowiak opowiedział, że p. Podgórski prawie zaraz po moim aresztowaniu gdzieś wyjechał. Tem gorzej, bo to wygląda na ucieczkę, a kto ucieka, ten przyznaje się do winy.

(C. d. o)

—o—

sowym zarządem Czechów, to znaczy pod samą Ostrawą. Jest uzasadnione prawdopodobieństwo, że również robotnicy polscy innych zawodów przyłączą się do strejku, który nie ma charakteru ekonomicznego, tylko narodowo polityczny, skierowany przeciw okupacji czeskiej. Na całym Śląsku rozbrzmiewa jedno hasło: „Precz z okupacją czeską!“

W sprawie komunikacji z Czechami.

Biuro Prasowe K. Rz. komunikuje: Dotąd sprawa uruchomienia komunikacji z państwem czeskim nie została załatwiona. Czesi wogóle nie chcą dojść do porozumienia z władzami polskimi w celu uregulowania ruchu kolejowego. Jak wiadomo 2 razy naznaczali Czesi miejsce w którym miały się odbyć obopólne konferencje jednak nie przybyli na nie. W tej sprawie wyjechała do Pragi część misji koalicyjnej z Cieszyna. Jaki wynik konferencji jej z rządem pragskim, niewiadomo dotąd. Ruch kolejowy między Wiedniem a Boguminem, jak wiadomo, został wczoraj przywrócony. Władze polskie robią starania, ażeby uruchomić także komunikację między Boguminem a Krakowem.

O pracę dla rekodzielników

Kraków, 10 marca.

Tak się dobrze złożyło, że w sejmowym Związku ludowo-narodowym jest kilku posłów, którzy są specjalistami w sprawach rekodzielniczych. Należą do nich posłowie: Szymański z Jasła, Rudnicki z Warszawy, Mysłkowski z Łodzi, Głabński ze Lwowa.

Wytworzenie silnego stanu średniego katolickiego w miastach polskich jest sprawą pierwszorzędnego znaczenia dla Polski. To też posłowie ci z miejsca zabrali się do pracy aby, co się da zrobić u czynników państwowych, zrobić to zaraz.

Na pierwszym posiedzeniu komisji przemysłowo-handlowej poruszył poseł Szymański sprawę odbudowy zniszczonych warsztatów. Odnośny wniosek został już opracowany i zgłoszony przez niego. Wspólnie z innymi zgłosił też wniosek o popieranie organizacji rzemieślniczych przy dostawach publicznych, o zakładanie i popieranie szkół zawodowych i burs rzemieślniczych, jak róż-

nież o wypracowanie jednolitej ustawy przemysłowej dla całej Polski.

Wspólnie z dyrektorem Związku spółek rekodzielniczych we Lwowie, p. Pomańskim interweniował pos. Szymański w ministerstwie przemysłu i handlu w sprawie niskiego procentowego kredytu dla rzemieślników i w sprawie założenia Związku rewizyjnego dla rekodzielniczych Spółek wytwórczych, który związek ten w całej Polsce propagować i zakładać będzie.

W związku mającym z nadejściem z Ameryki transportem 22.000 ton bawełny poseł zażądał od ministerstwa przemysłu i handlu przydziału dla tkaczy i spółek tkackich w

Krośnie, Korczynie i Dembowcu, a inni posłowie dla swoich okręgów.

Dla uzupełnienia zabiegów dodaje, że wniosek posła Szymańskiego o szybkie podjęcie budowy kolei Dębica-Jasło-Zmigórz, do granicy węgierskiej już wpłynął, a znana energia i wytrwałość posła każą się spodziewać, że w wielkim planie robót publicznych ten dawny projekt zostanie pomieszczonym i zrealizowanym.

Na te zabiegi posłów rekodzielniczych zwracam uwagę wszystkim interesowanym. Do nich należy się zwracać we wszystkich sprawach ogólnych i lokalnych. Adres: Warszawa, Gmach sejmowy, ul. Wiejska.

Jeszcze w sprawie rewizyj na Kaźmierzu i Stradomiu.

Kraków, 12 marca.

Z oddziału pras. D. O. G. w Krakowie otrzymujemy następujący komunikat:

„W sprawie rewizyj za bronią na Kaźmierzu i Podgórzu na dniu 17 ub. m. Dowództwo Okręgu Generalnego w Krakowie było w posiadaniu pewnych danych, które wskazywały na konieczność przeprowadzenia rewizyj za bronią w dzielnicach VII, VIII, i XXII.

Sztab Gen. Dowództwa Okręgu Generalnego w Krakowie dał odpowiednie instrukcje w tym kierunku Dowództwu Okręgu Wojskowego w Krakowie, naznaczając równocześnie kierownikiem akcji Major. żandarmerji Gepperta.

W akcji oprócz wojska brała udział żandarmerja, organa policyjne i nader wydatnie pomagała Straż obywatelska i członkowie Legii sokolej.

Na żądanie wojskowości władze polityczne zażądały od przedstawicieli gminy izra-

elskiej wydania broni. Reprezentanci żydowscy zaręczyli słowem honoru i gwarantowali osobiście, że w gmachu kahału nie ma żadnej broni, a nawet zobowiązali się do ustnego zapewnienie poprzez pisemną deklarację.

Wojskowość była przygotowaną na to, a mając w ręku poszlaki ukrycia broni, dała polecenie Mjr. żandarmerji Geppertowi rewizję przeprowadzić bez względu na dane zapewnienie. Rezultat rewizyj był nader pomysłny, albowiem znaleziono około

300 karabinów i ponad 800 mundurów wojskowych. Broń znalezione właśnie w miejscach, co do których reprezentanci kahału zapewniali, że jej tam nie ma!

Przy sposobności szukania za bronią władze polityczne natrafiły na całe składy rzeczy i artykułów codziennego użytku oraz odkryto fabrykę sacharyny i spirytusu.

Sledztwo sądowe w toku.

—o—

Plenarne posiedzenie Zarządu głównego T.S.L.

Przez sobotę i niedzielę obradował we własnym lokalu Zarząd Główny T. S. L. Przewodniczył prezes, Dr. E. Bandrowski.

Na rok bieżący rozdzielono prace w następujący sposób:

Prezes: Dr. E. Bandrowski.

Wiceprezesi: Dr. E. Adam, J. Piwocki.

Sekretarze: Dr. Z. Próchnicki, S. Rymar, W. Sikora.

Skarbnicy: X. dr J. Korzonkiewicz, A. Kolarz
Racelnicy: Dr. T. Dwernicki, Dr. M. Świągost.

Dyrektorzy biur: A. Nowak, S. Rymar.

Referenci —

1. Szkół dla polskich mniejszości i szkoły żeń-

Naokoło sceny i estrady.

Na temat koncertu pp. Maryi Mokrzyckiej i Ignacego Dygasa.

W sali Sokoła odbył się dn. 9 bm. koncert pp. Maryi Mokrzyckiej i Ignacego Dygasa. Na program złożyły się duety z opor: „Hrabina“ Moniuszki, „Dama Pikowa“ Czajkowskiego, „Bal maskowy“ Verdiego i „Lohengrin“ Wagnera. Biuro koncertowe p. Bujańskiego ma bezwarunkowo nie małą zasługę dając Krakowowi sposobność usłyszenia choćby skromnych urywów muzyki eceanicznej, pp. Mokrzycka i Dygas bezwarunkowo zasługują na niebylewale powożenie, którego byłem wczoraj świadkiem, pomimo to warto zastanowić się nad kwestyą zasadniczą, a mianowicie nad artystyczną wartością tego rodzaju duetowych wieczorów. Opera jako rodzaj sztuki, stoi stanowczo na jednym z najniższych szczebli artysty. Jest ona w założeniu barbarzyństwem. Kto zwróci uwagę na tekst, a kto szanuje słowo, kto rzuci okiem na sceniczny gest a kto szanuje scenę, ten przecho- dzi istotne męki. Te straszne: „ja kocham cie“, „ty kochasz mię, ty kochasz, kochasz, kochasz mię“, te straszne: „Czuję w pierś dreszcze, mów jeszcze“ a wreszcie ta straszna konieczność objęcia się w danej chwili, wymachiwania bez końca sztyletem, lub rzucania się na siebie, myślenie jednocześnie o czystości tonu lub o wyciągnięciu wysokiego „C“, to wszystko wbija się w mózg jak rozpalone do białości gwoździe i ubezwładnia zdolność odczuwania piękna, jak- by to czyniła postawiona na środku sali koncertowej i puszczona w ruch katarynka. Zwróci- cili na to uwagę Berlioz i Wagner. Berlioz, na-

zwawszy koloraturowe popisy umierających, mozartowskich bohaterów: „ces bouffonneries indocentes“ zerwał z koloraturą i ze sceną i muzykę operową przeniósł ze sceny na estradę, uwalniając wykonawców od groteskowości operowego gestu, Wagner starał się natomiast zreformować kompozycyjnie bric a brac, którem była opera, zamieniając ją na muzyczny dramat. Wysiłek Wagnera, pod względem widowiska, był nie tylko bezowocny, ale wprost szkodliwy. Pozornie zmniejszając nieporęczność opery, Wagner, de facto, przedłużył jej konanie i czyniąc ją prawdopodobniejszą, uczynił ją jeszcze przeraźliwszą. Jego Wotany, córki Renu, Fafnery, Blumenmedcheny, słowem cały ten tandetny karton rozwiłmożnił się do tego stopnia iż prawdziwi Wagnerianie, słuchając ślepo mistrza, doszli do wniosku, iż ten, kto tych ołd, jakimi są Wagnerowskie teksty, nie przestudyjuje, nigdy Wagnera nie zrozumie. Mimo to reforma Wagnerowska była pod jednym, dzięki Bogu jedynie ważnym, względem objawieniem. Muzycznie stworzył Wagner symfonię monstre, rozszerzył ramy kompozycji, i dla słuchacza, który w czasie przedstawienia zamyka oczy a słów, dzięki bogactwu orkiestry, prawie zupełnie nie słyszy, otworzył nieskończonemu wielkie horyzonty muzycznej, czysto muzycznej myśli. Wagner na estradzie, bez komentarza, iż oderwanie się tego a tego motywu oznacza niecz, ogień, wywijanie egonem smoka itd., Wagner bez Zygryda, który metrowym Nothum głem temperuje trzcinę, mające służyć mu za piszczalki, Wagner ubrany niechajby i we fraki, a jeszcze lepiej, wykonany za jakimś ekranem, stanąłby przed nami w całym swoim majestacie i dopiero wówczas nauczylibyśmy się cenić nie Wagnera-Kabotyń, ale Wagnera ge-

nusza, najczystszej w świecie muzyka, któremu należy się miejsce po prawicy Sebastjana Bacha. Te myśli nasunął mi w czasie wczorajszego wieczoru brak orkiestry, te myśli nasunęła mi fragmentaryczność i różnorodność wykonywanych duetów, z brakiem orkiestry musi się pogodzić, bo jej w Krakowie nie mamy. Natomiast zastanawiam się, czy nie byłoby daleko korzystniej urządzić szereg wieczorów, z których każdy byłby poświęcony wyłącznie jednemu dziełu. Czy nie byłoby korzystniej, zamiast kawaleczka duetu z Lohengrina, wykonać przy akompaniamencie fortepianu, np. cały Duet z drugiego aktu „Tristana“, albo cały końcowy duet Brunhildy z Wotanem z „Walkirii“, albo wreszcie opowiadanie Zygryda i cały Final Brunhildy ze „Zmierzchu Bogów“? Takie wieczory byłyby niezmiernie użyteczne, byłyby rodzajem studyów przygotowawczych, służących do wysłuchania całości dzieła, której, za jednym zamachem, nawet muzyczny krytyk ocenić nie potrafi, podczas gdy cięcie na sztuki części oper, poczętych w powagnerowskiej epoce, to znaczy poczętych w imię ogólnej kompozycji, nie tyle zaspakają, ile drażni. W chwili zakończenia danego duetu w dowolnym miejscu, muzyczny słuchacz, zachęcony do obe- zwania z myślą twórcy, doznaje wrażenia, jak- gdyby wykonawcy nagle podarli partyturę i rzucili ją na ziemię. Oto powody, dla których, pomimo, jak wyżej wspomniałem, zasługi p. Bujańskiego, pomimo gorącego głosu p. Dygasa i pomimo szlachetnej sztuki p. Mokrzyckiej, o- puszczałem salę Sokoła z rozczarowaniem zaproszonego a nie nakarmionego biesiadnika.

R. H. Rostworowski.

skiej w Białej — p. dyr. A. Alexandrowiczówna.

2. Szkół ludowych i wydzielonych na zachodzie — p. S. Rymar, Inspektorami tych szkół: pp. Dr. Mikulski i K. Piątkowski.

3. Szkół średnich: Dr. E. Bandrowski.

4. Szkół zawodowych: W. Ostrowski.

5. Kursów dla analfabetów, szkółek początkowych z ochronek: pp. J. Michalski i Dr. Wal. Serbeński.

6. Kurs: X. dr J. Korzonkiewicz i T. Zajęzowski.

7. Spraw organizacyjnych: p. S. Turowski.

9. Spraw oświatowych i Centralnej Składnicy książek: p. S. Rymar.

10. Redaktorami „Przewodnika Oświatowego” p. dr T. Grabowski.

11. Spraw robotniczych: p. K. Holeksa.

12. Spraw higienicznych: p. dr J. Opiński.

13. Odbudowy i odszkodowań: p. dr Tad. Dwernicki.

14. Wydawnictw i przedsiębiorstw: p. dr J. Piepes-Poratyński i W. Ostrowski.

15. Budowlanych: p. K. Wyczyński.

16. Prawnych: p. Dt. W. Kahl i E. Piechnik.

17. Domów ludowych: p. A. Alexandrowiczówna.

18. Zarząd domu T. S. L.: p. A. Nowak.

Z kolei załatwiono wnioski ostatniego Zjazdu. Sprawy organizacyjne reformat dyr. A. Nowak finansowe p. S. Turowski, szkolne p. Rymar, zjazd oświatowy w Warszawie p. Nowak.

Trójzaborowy Zjazd oświatowy w Warszawie zwołano na 11 i 12 kwietnia. Udział w nim wziąć mogą działacze oświatowi z całego kraju. T. S. L. objęli referaty na Zjeździe pp.: Dr Adam, Dr Kiernik, Nowak, Ostrowski, Piątkowski, Skora.

Zamknięcie rachunkowe za rok 1918 wykazuje obrót kasowy — bez sekcji wschodniej i bez Kół — okrągiło

5 MILIONÓW KORON.

W dochodach uderza wzrost „Daru narodowego 3-go Maja”: przysłał on brutto 385'97 koron, a przyniosłby jeszcze więcej, gdyby nie wypadki jesienne, które nie pozwoliły na ściąganie list ekwidacyjnych z 2/3 części kraju; z darów i legatów 93000 kor., ze sprzedaży książek 143000 K, z wydawnictw 53000 kor., z opłat firm 11000 K, z subwencji szkolnych i opłat 323.806 koron. W wydatkach największą pozycję stanowią szkoły z sumą 440.616'18 koron i wydatki na kresy wschodnie w wysokości ponad 120.000 kor., na książki 133.884 K., na wydawnictwa 53.069 kor., na administrację szkół, wydawnictw. 3-go maja 99.786 koron, na administrację centralną i organizację 33.575 kor., subwencje dla instytucji 37.598 kor., odsetki i dla gi 26.000 K. na kupno dwu realności 36.000 K. Ogólny rachunek zamyka T. S. L. nadwyżką kilkunastu tysięcy koron.

W budżecie na rok 1919, niezupełnie jeszcze ustalonym z powodu niemożności ustalenia wydatków na kresy wschodnie i zachodnie, na budowę, na prowadzenie zakładów średnich, (które obejmie państwo), sięgają przewidywane wydatki

MILIONA KORON.

Dyskusja wykazała zupełną jednogłośnieść w poglądach na działalność i przyszły rozwój Towarzystwa wszystkich zebranych. Jednogłośnie przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe, a zarządowi, w szczególności sekretarzowi p. Rymarowi, wyrażono podziękowanie za świadomą cel i zdrową gospodarkę groszem publicznym.

W Zjednoczonej Polsce stanie przed T. S. L. i bratnimi organizacjami olbrzymie pole pracy. W zgodzie z rządem polskim nastąpi rozgraniczenie działalności urzędowej od obywatelskiej. Pole pracy dla społeczeństwa bynajmniej się nie zmniejszy. Dla omówienia tych spraw zwoła Zarząd Główny T. S. L. wkrótce nowe posiedzenie.

Zbrodnie spartakowców w Berlinie.

Berlin. Po klęsce w Berlinie obsadzili Spartakiści Lichtenberg i dla zemsty podjęli atak przeciw straży policyjnej I. okręgu, która we wtorek odparła napad Spartakistów, przy czem obie strony poniosły straty. Spartakiści wymordowali wszystkich oficerów i żołnierzy policyjnych w liczbie około 600 osób.

Berlin. Dzienniki podają potworne sceny z walk na ulicach Berlina. Na ulicy Wrangla zatrzymali Spartakiści auto Czerwonego Krzyża, wywieźli z niego rannych żołnierzy i dobili ich strzałami. Po zajęciu poczty w Lichtenberg załoga która się poddała została przez Spartakowców rozstrzelana. Na podwórzu remizy omnibusów odbywały się egzekucje bez sądu. Skazanym rozkazywano wdrapywać się na wozy i w trakcie tego strzelano do nich, jak do zwierząt. Wozy pełne trupów usuwano z podwórza. Urzędników policyjnych, którzy stawiali opór egzekucji, trzymało po kilku Spartakistów a jeden pozbawiał życia nieszcześliwe ofiary strzałem z pistoletu miedzy oczy. Wobec takiego bestyalstwa represalia ze strony komendy wojsk rządowych są zrozumiałe.

Berlin. „Politich parlamentarische Nachrichten” wojennym sensacyjny proces przeciw porucznikowi-lotnikowi Portenowi, który w

listopadzie z r. cały park lotniczy niemiecki w Wilnie, wartości 10 milionów marek, sprzeda bolszewikom za 2 miliony marek.

Berlin. „Politich parlamentarische Nachrichten” donoszą ze strony miarodajnej. Ruch Spartakowców rozszerza się ku południowi i południowemu wschodowi. Walki nie ustały jak się tego spodziewano. W Neu Koeln przyszło do wielkich zaburzeń. Według zestawienia Komisji obywatelskiej w czasie ostatnich zaburzeń w Berlinie 182 osób cywilnych straciło życie. W Lichtenberg ułiczono przedwczoraj 240 trupów. W czasie walki, w której wzięła udział artyleria uszkodzonych zostało 340 domów. 18 domów jest całkowicie zdemolowanych. Wczoraj Spartakowcy zrabowali wielkie składki żywności na dworcu frankfurckim. Odbije się to bardzo ujemnie na aprowizacji wschodniej części Berlina. Wczoraj aresztowano przeszło 200 obywateli rosyjskich, którzy nie mogli się wykazać należytych dokumentami. Walczących Spartakowców obliczają na 5.000. W Lichtenberg rozrzućili Spartakowcy odzwy wzywające do mordowania burżujów. Rozkaz Noskego co do doraźnego karania pojmanych zbrojnych stosowany jest bezwzględnie. Wczoraj odstawiono do kostnicy 200 trupów.

Niemieckie „konsorcjum burzenia”.

Bruksela. 12 marca (PAT). Radio st. krak. Badanie materiałów posiadanych przez rząd francuski i belgijski wydaje każdego dnia coraz bardziej interesujące dokumenty o niemieckiej organizacji systematycznego niszczenia fabryk. Ostatnio znalezione dokumenty dotyczą „Konsorcjum burzenia”. Była to organizacja nader starannie wypracowana przez Niemców dawno przed wojną. W chwili wypowiedzenia wojny konsorcjum posiadało dokładne dane o rozmieszczeniu i wartości materiałów wielkich fabryk belgijskich i francuskich i miało całkowity inwentarz zasobów ekonomicz. obu tych krajów. Konsorcjum zależało od niemiec-

kiego ministerstwa wojny, które popierało je przy sprzedaży materiałów francuskich i belgijskich. Personal Konsorcjum był znaczny. W dyrekcyi znalezione wykazy około 3000 robotników, zarejestrowanych i kwalifikowanych do pensji dziennej po 25, 50 Marek, założenie od rodzaju zajęcia. Wykazy miesięczne stwierdzają od lutego 1917 do kwietnia 1918 postęp w systematycznym niszczeniu fabryk. Obok tego znajdują się rozkazy komendatury. Instytucja stała w związku urzędowym z władzami i niszczyła przemysł północnych prowincji i Belgii.

Jak Niemcy zapłacą za żywność?

Londyn. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. Według Reutera Najwyższa Rada wojenna zdecydowała na wczorajszym posiedzeniu, że delegacja sprzymierzonych wyjedzie z Paryża we środę do Brukseli, gdzie zamiast w Spa, zacznie się dalsze posiedzenia komisji rozejmowych. Pierwsze posiedzenie odbędzie się prawdopodobnie we czwartek. Niemiecka flota handlowa zostanie przyjęta przez koalicję wzamian

za dostarczenie żywności aż do czasu zbiorów. Niemcy mają zapłacić za żywność z 3 źródeł: produktami jak węgiel, kredytem, jaki Niemcy mają w krajach neutralnych, papierami wartościowymi krajów cudzoziemskich, które znajdują się w posiadaniu Niemiec. Ocenia się, iż te trzy źródła dadzą z łatwością przeszło 100 milionów funtów.

Dwa trybunały za winy wojenne.

Londyn. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. Komisja dla spraw odpowiedzialności za wojnę przedstawi wkrótce swoje sprawozdanie. Projektowane jest dla usunięcia straty czasu, aby wszystkie zwykłe naruszenia prawa państwowego były sądzone przez sądy narodowe; przestępstwa o charakterze bardziej ogólnym np. związane ze sprawą odpowiedzialności za woj-

nę i kwestię stosunku podwładnych do przełożonych, będzie sądził trybunał międzynarodowy. Na czele listy przestępców będzie umieszczony Wilhelm. W jaki sposób były cesarz będzie oddany w ręce sprawiedliwości, tego nie wiadomo, ale członkowie komisji mają wszelką nadzieję, że zażąda się od Holandii wydania go.

Blokada będzie zniesiona.

Londyn. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. W Izbie gmin dyskutowano dzisiaj nad rządową kontrolą handlu. Sir Ancland Geddes powiedział, że trudnością jest teraz utrzy-

mywanie blokady, istnieje jednak nadzieja, że będzie ona usunięta w ciągu kilku tygodni.

Łotwa i Litwa przeciw bolszewikom.

Paryż. 12 marca. (PAT). Radio stacyi krakowskiej. „Fidingen” donosi ze Sztokholmu,

że delegacja Łotyszów przybyła do Kowna pod przewodnictwem pierwszego ministra

Obiady z 4 dań à Kor. 11 wydaje kawiarnia i restauracja „EMPIRE” Kraków, Sławkowska 30. przy koncercie orkiestry prof. BRACI JONESCO.

Litwa, ażeby się porozumieć z rządem litewskim co do stworzenia wspólnego frontu przeciw bolszewikom. Komisja litewska, złożona z ekspertów wojskowych wyjechała do

Łotwy, ażeby zbadać warunki stworzenia wspólnego frontu. Prasa i publiczność przyjęła delegację łotewską bardzo serdecznie.

—0—

Strejk generalny nie ma szans.

Warszawa 12 marca. (PAT). Zarząd Związku zawodowego pracowników kolejowych państwa polskiego rozesłał do wszystkich związków kolejowych depeszę treści następującej: Wobec zapowiedzi powszechnego strejku demonstracyjnego na 12 i 13 bm. komitet wykonawczy związków stwierdza, że ze względu na konieczność dowozu, tudzież ciężkie warunki, w jakich kraj w ogóle się znajduje, wszelka przerwa w ruchu kolejowym jest niedopuszczalna i wzywa kolejarzy do utrzymania prawidłowego ruchu

pociągów.

Warszawa 12 marca. (PAT). „Robotnik” ogłasza: Od centralnego Komitetu robotniczej polskiej partii socjalistycznej otrzymujemy zawiadomienie, że centralny Komitet robotniczy odwołuje udział partii w strejku, wyznaczonym na 12 i 13 bm. i wzywa towarzyszy, by pracy nie porzucali.

Warszawa 12 marca. (PAT). Nar. Związek Robotniczy wydał odezwę, w której projektowany strejk piętnuje, jako robotę bolszewicką, dążącą do zrujnowania Polski.

Boje o polską ziemię.

Warszawa, 12 marca. (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 11 b. m.

Litwa i Białoruś. Grupa gen. Iwaszkiewicza. Od trzech dni nieprzyjacieli napróżno usiłował sforsować przejście przez Szczarę. Wczoraj znów wieczorem atakowały bolszewickie oddziały Słonin. Przyjęte ogniem naszej piechoty i artylerii wycofały się nie zdolawszy dotrzeć do drugiego brzegu Szczary. W nocy z 10 na 11 bm. wdarły się nie spodzianie większe siły bolszewików do Słoniwa. Po ciężkiej i krwawej walce wyparto

je bagnietem poza Szczarę. Próba przeprawienia się przez rzekę pod Dobrym Borem została przez nas udaremniiona.

Grupa generała Listowskiego: Jedna z kompanii wileńskiego batalionu dokonała brawurowego napadu na stację Lesnaje. — Zaskoczona z nienacka załoga bolszewicka częściowo się poddała, częściowo się przebiła. Wagony i urządzenia wojskowe spalono. Zdobyto dwa kulomioty.

Wołyń. Grupa generała Śmigłego-Rydza. Pod Maniowicami utarczki patroli. Nad Stochodem ożywiona działalność artylerii.

Krwawa walka o Lwów.

Ruskie ataki odparte.

Galicya wschodnia. Grupa gen. Romera: Na całym froncie ożywiona działalność wywiadowcza.

Grupa gen. Rozwadowskiego. Pod Lwowem i Gródkiem Jagiellońskim nieprzyjacieli w dalszym ciągu prowadzi gwałtowne i konspiracyjne ataki, które zostały z wielkimi stratami odparte. Na prawym brzegu Saary

i pod Chyrowem drobne utarczki oddziałów wywiadowczych.

Warszawa, 12 marca. (PAT). Ze sfer wojskowych donoszą, że generał Iwaszkiewicz dowódca operującej na wschodzie dywizji zaniemógł i przez pewien czas musi pozostać w łóżku.

—0—

Zniesienie Komisji Rządzącej.

Warszawa 12 marca. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu marszałek zakomunikował posłom, że otrzymał od prezydenta ministrów pismo z 8 marca z urzędowaniem, że rząd co-

fnął statut Komisji Rządzącej dla Galicji, Śląska, Spiszu i Orawy, ze stycznia 1919, t. zn., że Komisja ta została zniesiona.

—0—

Panama naftowa w Krakowie.

Senzacyjne aresztowanie. Fabryka certyfikatów wywozowych. Polska nafta do Czech.

Kraków, 5 marca.

Przed kilku dniami z polecenia urzędu kontrolnego, zatrzymano na stacji w Szczarowej 21 wagonów z naftą. Jak się okazało kilka z nich na podstawie zezwolenia Urzędu wywozu i przywozu K. Rz. miało przeznaczenie do Czech i Niemiec.

Podczas bliższego badania, kart zezwoleń na wywóz, okazało się, że są fałszywe. Natychmiast wszczęte dochodzenia w Krakowie dały nadszperkowany rezultat.

ORGANIZACJA BANDY.

Jako głównego kierownika akcyi wywozowej aresztowano poruc. Gabryszewskiego, przy którym znaleziono kilkanaście tysięcy koron. 10.000 koron otrzymał on od Abrahama Pilzera, jako zadatek za wyrobienie karty wywozu na dwa wagony benzyny i dwóch wagonów świec do Czech. Pilzer podobno był tylko pośrednikiem, po za jego plecami kryje się cała szajka paskarzy, którzy od dłuższego czasu wywozili wielkie ilości towarów za granicę Polski. Aresztowano również p. Lombardo manipulantkę w pewnej instytucji, która dopomagała por. Gabryszewskiemu w wyrabianiu pozwoleń wywozowych.

FAŁSZYWE PODPISY.

Pozwolenia na wywóz były wystawiane na blankietach legalnych, z podpisami fa-

szymi wyższych urzędników Urzędu wywozu i przywozu. W mieście urządzone były całe biura tajne wyrabiające pozwolenia. — Dotychczas wykryto już cztery.

REWIZYE I ARESZTOWANIA.

Wczoraj przez cały dzień policja krakowska przeprowadzała rewizye u osób, stojących bliżej Urzędu wywozu i przywozu. Do późnej nocy przeszukiwano w biurach policyjnych aresztowanych. Zeznania ich są sensacyjne i rzucają ciekawe światło na stosunki w biurach Urzędu wywozu i przywozu.

Dotąd aresztowano 6 osób. Odnotowano także dużą ilość wypełnionych blankietów wywozowych przeważnie na naftę, benzynę i świece.

PODPISY.

Na blankietach tych umieszczone są podpisy Szelińskiego, Przeorskiego i Krasuckiego, wyższych urzędników Urzędu wywozu i przywozu.

DALSZE ARESZTOW. OCZEKIWANE.

W jaki sposób dostały się blankiety do rąk szajki paskarzy, wykaże śledztwo. Oczekiwane należy dalszych sensacyjnych aresztowań.

Zaznaczyć należy, że jedyymi odbiorcami tych blankietów są żydzi, którzy jak stwierdzono, płacili za pozwolenie na wywóz wagonu nafty po 5.000 kor. i więcej.

Niech każdy

spiesz oglądać pierwszy polski film operowy „HALKA”, dramat w 3-ech częściach, według opery Moniuszki w wykonaniu pierwszorzędnym artystów warszawskich, który jest obecnie wyświetlany w kinie „OPIEKA”. Cały dochód przeznaczony na inwalidów wojennych.

Dziś dnia 13 marca 1919 r.

Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej

nabywać można (po potrąceniu procentu)

100-markowe, koronowe, rublowe	96.82
500	484.10
1.000	968.20
5.000	4840.97
10.000	9681.95

Co słyhać w mieście?

Kraków, 12 marca.

Niedofęstwo Urzędu pożyczek państwowych w Warszawie.

Z wielu stron otrzymujemy listy ze skargami, że na prowincji nie można nigdzie dostać asygnat państwowej pożyczki polskiej. Działalność agitacyjna Ks. Icieka zrobiła widocznie już swoje. Dowiadujemy się, że obecnie tworzą się w całym kraju Komitety powiatowe i miejscowe dla propagandy pożyczki polskiej. Nie możemy zrozumieć, dlaczego Urząd pożyczek polskich nie umieścił dotychczas asygnat we wszystkich kasach państwowych i instytucjach finansowych w całym kraju. Sądzymy, że dobrowolna subskrypcja ludności na pożyczkę polską miałaby także dla państwa doniosłe znaczenie w polityce zagranicznej. Tą drogą odnosimy się do Urzędu pożyczek państwowych w Warszawie, aby jak najrychlej u przystąpił ludności nabywanie asygnat pożyczkowych.

—0—

Zboże ma być oddane do 20 b. m.

Wykup zboża w Galicji dał rezultat niedostateczny. Uzyskano zaledwie 30 proc. produkcji. Następstwem tego jest handel łańcuskowy, lichwa i zwyżka ceny. Dla osiągnięcia normalnych warunków K. Rz. wydała w dniu 5 bm. rozporządzenie nakazujące ostateczną dostawę kontygentu zboża przez ludność na dzień 20 marca b. r. Ci, którzy w terminie powyższym zboża nie oddadą, podlegną karze w myśl dekretu naczelnika państwa z 29 stycznia b. r. przewidującego dla opornych 6 mies. więzienia bez zamiany na grzywnę, a oprócz tego karę pieniężną do Wysokości 100 tysięcy młk.

—0—

Straż Obywatelska Dz. VI.

W pośród szeregu uznań dla Straży Obywatelskiej na wyszczególnienie i pochwały zasługuje Straż Obyw. Dz. VI., pozostająca pod sprężystym kierownictwem komendanta p. St. Tomaszewskiego, który należycie pojąwszy swe zadanie, nie dopuści, ażeby do Straży Dz. VI. wkraść się mógł złowrogi prad unicestwiający Straż, a tym samym szkodliwy nie tylko społeczeństwu lecz i krajowi. Jakoż prowadząc Straż od pierwszej chwili założenia we wzorowym porządku zdołał wykazać sprężystość tej Straży przy rewizjach na Kazimierzu i Dąbiu, jak też przy wyborach do Sejmu.

W pracy tak ciężkiej i odpowiedzialnej

pomaga mu zastępca jego p. dr. J. Wawro, który ze swej strony dokłada wszelkich wysiłków, ażeby Straż obyw. Dz. VI. była jedną ze zbornych cegiełek do odbudowy naszej Ojczyzny.

Należy również zaznaczyć i z pełnem uznaniem wyrazić zasługi rekotra Uniw. Jag. p. dra K. Kostaneckiego, który chociaż nie obowiązany, ze względu na swój wiek, do uciążliwej pracy, jednak spieszy do służby w Straży Obyw. i z karabinem w ręku na ulicach miasta spełnia swój zaszczytny obowiązek obywatelski, świecąc zarazem przykładem tym, którzy jedynie z opieszałości, lub z niezrozumienia rzeczy, a co smutniejsze może z braku miłości Ojczyzny, od tak doniosłego obowiązku się uchylają.

Takim więc tegim pracownikom należy się wyrazić pełne uznanie, jak zarówno i tym, którzy do służby w Straży chętnie uczęszczają, gdyż takich ludzi, kraj nasz dzisiaj potrzebuje, którzy rozumieją doniosłość i ważność chwili i tylko na takim społeczeństwie możemy wznieść podwaliny do odbudowy Ojczyzny.

— 0 —

ÓSMY TRANSPORT MAKI Z POZNANIA. Biuro Prasowe K. Rz. komunikuje: Rozdział ósmego transportu maki i kaszy z Poznania, który nadszedł dnia 9 bm. do Krakowa, uktęczniono w następujący sposób: Otrzymali mąkę: Biuro rozdzielcze kopalń 5 wag., magistrat Kraków 12 wag., Kolej Kraków 5 wag., Rada Narodowa Cieszyń 9 wag., Komenda nafty Krosno 5 wag., starostwo Myślenice 1 i pół wag., starostwo Biała 5 wag., Saliny w Wieliczce 1 wag., starostwo Przemyśl 5 wag., starostwo Rawa Ruska 1 wag., starostwo Krosno 2 wag., Piekarnia związkowa 1 wag., starostwo Gródek Jagiell. 1 wag., starostwo Dobromil 1 wag., Kolej Przemyśl—Chyrów 1 wag. — Razem 55 i pół wagonów. — Otrzymali kaszę: Biuro rozdzielcze kopalń 270 i pół q., magistrat krakowski 200 q., Kolej Kraków 200 q. — Razem 670 i pół q.

NOWE ODKRYCIE NA WAWELU. Po długich i mozolnych poszukiwaniach i badaniach udało się kierownictwu odnowienia Zanku odkryć jeszcze jeden kościół w murach zamkowych. Jest to zapewne kaplica św. Maryi Egipczyanki, której położenie dotychczas było nieznane. Kościółek ten, sięgający w murach swych czasów romańskich, przebudowany z gruntu w XIV wieku, był wewnątrz, jak świadczą o tem reszty polichromii, malowany w podobny sposób, jak kaplica zamkowa w Lublinie, zapewne również przez malarzy ruskich. Reszty tej polichromii przedstawiają aniołów o złotych aureolach na ciemno-pociepiałem tle.

WIECZÓR OPEROWY, urządzony staraniem i siłami szkoły śpiewu prof. St. Bursy, zapowiadany na czwartek, dnia 13 bm. o godz. 7 i pół wiecz. w sali Kasy na wojkowego, zapowiada się interesująco ze względu na wykonanie IV aktu opery Verdi'ego „Ernani“, niewykonywanej dotąd w Krakowie. Tłem, na którym rozgrywa się dramatyczna akcja utworu nieśmiertelnego W. Hugo, z którego dramatu wykrojono libretto dla mistrza z Pessaro, jest bal maskowy. Nie zawsze wdzięcznej roli chóru podjęli się uczennice i uczniowie solowego śpiewu, którzy wystąpią we własnych kostymach. Partyc spoczywają w rękach najwybitniejszej trójcy z grona uczniów, a to p. Dołężanki, Darskiego i Ordela. — W akcie drugim z op. „Aida“ wystąpi p. Stella Bursówna, jedna z najbardziej utalentowanych uczennic Niny Delli — Wieczór zakończy akt II opery Flotowa „Marta“. — Dochód z produkcji przeznaczony na cele szpitalnej opieki „Czerwonego Krzyża“.

Z TARGU NA BYDLĘ W KRAKOWIE. Na targ od 8—8 bm. spędzono buhaj 76, wołów 47, krów 266, jałówek 164, cieląt 909, i nierogacizny 829 sztuk. Razem spędzono 2283 zwierząt. Płacono za jeden centnar metryczny żywej wagi: buhaje od 700 do 900 koron, woły od 800 do 1200 koron, krowy od 600 do 950 koron, jałowki od 600 do 1000 koron, cielęta od 600 do 1000 koron, nierogacizna od 1833 do 2917 koron, nierogacizna bitej wagi od

2200 do 3500 koron. Na konsumpcję miejską sprzedano 2283 sztuk.

PRAKTYKI PIEKARZY. Przyniesiono nam na pokaz chleb, wypiekany przez „Piekarnię ludową“ w Podgórzu. Chleb przedstawił wodnistą masę, podobną do gliny, nadziewaną słomą. Możeby magistrat zwrócił uwagę na „Piekarnię ludową“ i wezwał w jej praktyki, szkodzące zdrowiu mieszkańców tej dzielnicy.

POLAKÓW I POLKI Z GALICJI WSCHODNIEJ zapraszam na zebranie, które odbędzie się w lokalu T. S. L. przy ulicy św. Anny 5, II piętro, we środę, dnia 12 marca br. o godz. 6-tej wieczorem. — Prof. W. Sikora.

Z TOW. LEKARSKIEGO. Posiedzenie Towarzystwa odbędzie się we środę, 12 bm. w domu Towarzystwa.

KOŁO KRAKOWSKIE TOW. HISTORYCZNEGO urzędują w sobotę, 15 bm. o godz. 6-tej wieczór zebranie naukowe w sali seminarium archeologicznego (gmach Biblioteki Jagiellońskiej). Na porządku dziennym odczyty Dra Stanisława Eliasza Radzikowskiego pt. „Granice Polski od Węgier za trzech pierwszych Bolesławów“ i Dra Władysława Semkowicza pt. „Sprawa zastawu Spisza“. — Goście wprowadzeni przez członków mile widziani.

PRZEKOPANIE GROBÓW. Magistrat krakowski ogłasza, że w tych dniach przystępuje do przekopania kwatery XII i kwatery M. na cmentarzu rakowickim. Osoby, których krewni spoczywają w tych kwaterach, mogą się zgłosić do magistratu do 14 dni, w sprawie przeniesienia i ekshumacji zwłok oraz zakupu stałych grobów. Wszystkie nagrobki na niestałych grobach w powyższej wymienionych kwaterach (XII i M.) będą usunięte.

CZESI I RUSINI W WOJSKU POLSKIM. Przy Dowództwie W. P. trzymają się w dalszym ciągu Rusini i Czesi i to przeważnie na odpowiedzialnych stanowiskach. W pułkach krakowskich znajduje się wielka ilość sierżantów Rusinów, którzy dotąd wrogie stanowisko zajmują wobec naszych żołnierzy. I tak przy byłym 16 p. p. obecnie pułku ziemni krakowskiej służy nadal Rusin Józef Syczyło, znany wróg Polaków, jeszcze za pobytu tego pułku w Nowym Iczynie na Morawach. Czy wie o tem p. pułk. Pick, kogo ma u siebie? Był tam także Józef Skryńka, który przenosił się do artylerii na Łobzowie. Ten wróg Polaków ponosił Polakami i czytywał tylko „Dziło“. Do dzisiejszego dnia jest przy D. G. O. przydzielony jako szofer Czech, niejaki Dworak. Dokąd to będzie?

„KRAKAU KRAKÓW“. Dotąd jeszcze poczta krakowska używa stampili austriackiej z napisem: „Krakau—Kraków“, mimo, że był czas na sprawienie nowej, bez wstrętnej nazwy niemieckiej. Kiedy to nastąpi?

NAFTA NA PASEK. W Podgórzu, u Mojżesza Zuckermana, przy ulicy Kalwaryjskiej 1. 83, skonfiskowano 40 beczek nafty, przeznaczonej na pasek. Naftę tę w porozumieniu z K. Rz. odstąpiło Wydziałowi aprowizacyjnemu magistratu, który ją rozdzieli między ludność.

LIChWA TYTONIOWA. Leon Kranz, płatniczy w hotelu „Royal“, aresztowany został za lichwiarską sprzedaż papierosów. Sprzedawał on 50 kalcherów za 30 kor. Znalaziono u niego większą ilość papierosów.

KONFISKATY NA TANDECIE. We wtorek na tandecie przy ulicy Szerokiej w Krakowie, skon-

fiskowała policja od podejrzanych osób szereg towarów, które chciano sprzedać wieśniakom z Konegów. Przeważnie zakwestyonowano wielką ilość skóry i bielizny.

TAJEMNICZE MORDERSTWO. Żandarmeria w Krzeszowicach doniosła do dyrektora policji w Krakowie, że w lesie pod Zbikiem, znaleziono 22 lutego zwłoki 50-letniego mężczyzny, zamordowanego tego samego dnia. Mężczyzna ten był średniego wzrostu, szpakowaty.

ARESztOWANIE WŁAMYWACZY. Onegdaj do mieszkania p. Genowefy Grzeziak, nauczycielki w Zbrozycach pod Krakowem, włamali się opryszk i skradli garderoby wartości kilku tysięcy. We wtorek insp. Kościół i Urban aresztowali sprawców tej kradzieży, zawodowych włamywaczy Wł. Skoczyńskiego, Franc. Twardowskiego i wspólniczkę ich Maryę Skoczyńską. Szajka ta sprzedawała skradzione rzeczy Floryanowi Mastalerzowi za 300 koron. Część garderoby odebrano. — Aresztowano również Stanisława Koptę i Wład. Kajdasa za kradzież futer, którą popełnili w Bochni. W domu aresztowanych znaleziono większą ilość ubrań, pochodzących z kradzieży.

WŁAMANIA. Onegdaj włamali się Dawid N. mueller i Majlech Rosenberg do pokoju w hotelu „City“, w którym mieszkał Izrael Schwarzbarth z Pińczowa. Skradli mu portfel z 6000 marek i 400 koron oraz złoty zegarek. Sprawców kradzieży aresztowano. — Tego samego dnia dokonano włamania do składu nasion firmy „Balsen“, przy ulicy Karmelickiej, gdzie skradziono nasiona wartości 6000 korn. W związku z tą sprawą aresztowano Jana Lendę, dozorcę domu przy ulicy Batoro, który włóził na Grzegórzki 4 worki nasion.

NA GŁODNYCH LWOWA. W Komitecie ratunkowym dla Lwowa (Kraków, Uniwersytet) złożono dotychczas 270.245 koron 57 hal.

Obrady konferencji pokojowej.

Paryż. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. Prezydent Wilson cierpi na lekkie przeziębienie i przez większą część dnia na polecenie swego lekarza nie opuszcza kajuty. Przypuszczają, że parowiec przybędzie do Brest 13 marca. Prezydent uda się natychmiast do Paryża. Na 14 bm. zwołał on telegraficznie posiedzenie Konferencji pokojowej.

Kronika polityczna.

Kraków, 11 marca.

Z POWODU STEMPLOWANIA NOT BAN KOWYCH. Dnia 11 marca w nocy granice republiki austriacko-niemieckiej zostaną zamknięte na 10 dni.

Według pogłoszek budapeszteńskich hr. Juliusz Andrassy prowadził w Szwajcarii politykę, mającą na celu przywrócenie tronu byłemu cesarzowi austriackiemu i królowi węgierskiemu Karolowi.

Z Paryża donoszą, że na Radzie Dziesięciu postanowiono zaniechać blokady Austrii. Żywność będzie wysłana przez Tryest i Rijekę. Foch w porozumieniu z Clemenceau zaproponował Radzie koalicyjnej wyznaczenie Niemcom kontrybucji wojennej, płatnej przez 50 lat po 8 miliardów franków rocznie.

Niemcy z Wielkopolski protestują.

Niemieckie Rady ludowe z Poznańskiego wysłały do swego rządu i ministerstwa spraw wewn. memoriał, w którym jak najostrzej protestują przeciw wznowieniu swobodnej komunikacji kolejowej i okrętowej przez linię demarkacyjną, co byłoby rzekomo korzystnym tylko dla Polaków, tych „burzycieli wewnętrznego pokoju“.

„Nie uważamy — pisze memoriał — niemieckich powiatów Poznańskiego, obsadzonych i zarządzanych obecnie przez Polaków, za utracone dla Niemiec, ale sprzeciwiamy się przywróceniu komunikacji ze względu na zabezpieczenie naszych kresów. Żądamy, aby stan obecny za-

chowal się aż do ostatecznej decyzji kongresu pokojowego i wierzymy mocno, że prowincja Poznańska pozostanie przy państwie niemieckiem.“

Trudno odgadnąć, czy Niemcy rzeczywiście wierzą, że zabrane kraje do nich należą, czy też żądają rzeczy niemożliwych, aby coś przecież utargować ze zwycięzcy.

Jednocześnie, zwykłym owym systemem, prowadzą akcję antypolską, w innym kierunku, z zamiarem podważenia zaufania do Polaków w oczach Europy. Wynownym tego dowodem jest wiadomość przyniesiona przez wiedeńską „N. Freie Presse“, która twierdzi: że „w ruchu

Magazyn Nowości dla Pań pod firmą **Władysław Gibaszewski**

releca: Materie welniune, jedwabne, bawelniane na suknie damskie.

Gotową konfekcję damską oraz własne pracownice sukien i kostyumów.

172

KRAKÓW, FLORYANSKA 35
Telefon 3382.

strajkowym na górnym Śląsku chodzi o propagandę w celach politycznych, uprawianą przez „polskich agitatorów“ (1) W Berlinie wiedzą, że na dn. 15 bm. zamosi się na zamach ze strony Polaków, przy pomocy rządu polskiego. Podobne bredzenia nie wymagają nawet komentarzy

Z Rady m. Krakowa.

Kraków, 12 marca.

Wczorajsze posiedzenie rozpoczęło się z godzinnym opóźnieniem, gdyż oczekiwano na komplet. Na wstępie odczytano petycję Zarządu związku naucz. ludow. w sprawie udzielenia subwencji na kursa pedagogiczne, jakie mają się odbyć w Krakowie.

DODATKI DROŻYŹNIANE.

Na podstawie wniosków sekcji II. i III. przyznano urzędnikom magistratu od XI. kl. rangi dodatek drożyniany po 200 kor. dla kawalerów, po 300 kor. dla żonatych miesięcznie. Niższym urzędnikom i służbie stat., przyznano po 100 wzgl. 200 kor., nauczycielom etat. po 200 kor. Dodatek wypłacony będzie od 1 stycznia br.

Następnie uchwalono wstrzymać pensye kawalerom urzędnikom, którzy pełnią służbę wojskową, jako gażyści.

Na pokrycie kosztów spisu ludności przeprowadzanego dla reformy wyborczej gminnej przyznano kredyt 100.000 kor.

SCHRONISKO DLA BEZDOMNYCH.

Następnie przedstawił wicepr. Rolle obszerny referat w sprawie schroniska dla bezdomnych. Wspomniał, że przy pomocy Br. Alberta gmina rozwinęła opiekę nad bezdomnymi. Obecnie dla pomieszczenia bezdomnych powinno się postawić gmach drogą ofiarności publicznej. Kwota potrzebna wynosi 600.000 kor. Dla zbierania funduszy zostanie z łona Rady utworzony osobny komitet. Schronisko otrzyma imię ś. p. Brata Alberta i będzie żywym pomnikiem jego pracy nad biednymi Krakowa.

Nad tą sprawą odbyła się długa dyskusja. Przemawiało kilku radców, między innymi ks. Masny przytoczył cyfry ilustrujące moralne zaniedbanie młodzieży. Od r. 1915 było aresztowanych przez policję 2452 małoletnich. Wniosek wicepr. Rollego w sprawie wybudowania schroniska dla bezdomnych przyjęto jednogłośnie.

TARYFA DOROŻKARSKA.

Na wniosek S. I. i III. został Radzie przedstawił wniosek nowej podwyższki taryfy dorożkarskiej. Po dyskusji, podczas której podnoszono ciężkie zarzuty przeciw nadużyciom popełnianym przez dorożkarzy, uchwalono nową taryfę, wedle której dorożkarze mają pobierać za kwadrans jazdy w dzień 4 kor. w nocy 5 kor. Za jazdę do teatru kor. 6 względnie 8 kor. Za pakunki po 50 hal. od sztuki.

DYSKUSYA BUDŻETOWA.

Następnie przystąpiono do obrad nad budżetem. (Dział IX. zdrowotność miasta). Omawiano usterki w miejskim zakładzie czyszczenia miasta, w miejskim ambulatorium dla badania środków spożywczych i sprawę opróżnienia szkół przez wojsko i instytucje rządowe.

SPRAWA TOW. RATUNKOWEGO.

R. m. Konopiński poruszył sprawę braku własnego domu Tow. ratunkowego i zgłosił wniosek o wyznaczenie gruntu pod budowę domu i zaopatrzenie Tow. ratunkowego w środki przewozowe oraz wydanie przez prezydium odezwy, wzywającej mieszkańców Krakowa do zapisywania się na członków Tow. Przemawiało jeszcze kilku radców, poczem wicepr. Sare udzielił wyjaśnień. Dział uchwalono, a wnioski odesłano do Komisji.

Następnie odbyło się tajne posiedzenie.

**Kupujcie Polską
pożyczkę państwową!**

SEJM.

Zakaz przywozu pieniędzy. — Kasy chorych. — Opieka nad bezrobotnymi.

Warszawa. 12 marca. (PAT). Wczorajsze posiedzenie Sejmu rozpoczęło się o godz. 4-ej 30 m. Po odczytaniu interpelacji wniosków Izba przystąpiła do porządku dziennego do drugiego czytania przedłożenia rządowego w sprawie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austro-węgierskiej niemieckiej i rosyjskiej. Sprawozdawca Komisji skarbowo budżetowej poseł dr Ernest Adam zaznacza, że idzie o uczynienie pierwszego kroku w sprawie uporzędowania naszej waluty. Ważnem jest nie dopuszczenie do tego, aby liczba obiegających u nas obcych znaków pieniężnych pomnożyła się. Zakaz przywozu ma być czasowy, do chwili ukończenia stemplowania koron, marek i rubli. Sprawę ustalenia kursu nie wątpliwie trzeba się będzie zająć później, zaś ustawa dzisiejsza ma tylko na celu określenie ile obcych znaków pieniężnych przewozić można. Mowca prosi o przyjęcie przedłożonej ustawy.

W dyskusji nad artykułem pierwszym ustawy p. Stapiński zawiadomił, że w tych dniach w urzędzie podatkowym nie przyjęto od pewnego gospodarza dwóch banknotów po 200 koron. Wskutek tego właściciel poczęli się pozbywać tych banknotów za bezcen. Pewien gospodarz 2800 koron, które otrzymał za sprzedanego konia oddał za sto prawdziwych koron..

Całą ustawę en bloc przyjęto w trzecim czytaniu.

Z kolei poseł Bryl przedstawił sprawozdanie Komisji odbudowy kraju pod Przemysłem. Komisja zaleca Sejmowi, wezwanie rządu aby natychmiast przystąpił do odbudowy mostu na Sanie.

Izba przyjęła wniosek Komisji.

OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE

Następnie Komisja ochrony pracy przedstawiła sprawozdanie o wniosek grupy członków Z. L. N. w sprawie rozpoczęcia pracy w komisjach nad ustawą o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od kalectwa, braku pracy i starości. Pierwszy referent p.

Gdlik podniósł, że sprawy to wymagają ustaw opartych na przestudyowaniu kwestyi w innych krajach. Drugi referent p. Majewski omawiał sprawę ze stanowiska czysto fachowego.

Min. ochrony prasy Iwanicki stwierdził, że ministerstwo opracowało już schemat ubezpieczenia społecznego we wszystkich kategoriach. Pierwsza ustawa o kasach chorych została zatwierdzona przez dekret. Za półtora miesiąca w Warszawie będzie otwartą kasa chorych. W ciągu drugiego półrocza powstaną dalsze kasy chorych w Łodzi, Lublinie, Częstochowie, Radomiu, a w ciągu roku 1920 utworzy się 80 kas powiatowych w Kongresówce. Ministerstwo ma zamiar również w ciągu tego roku przejąć kasy chorych w Galicji i Poznańskiem. W Galicji będziemy mieli kas około 30, w Poznańskiem także tyle. W ciągu bm. wyjedzie prawdopodobnie nasz delegat do Galicji w celu przejęcia tamtejszych kas chorych.

743.000 BEZROBOTNYCH.

Mówiąc o bezrobotnych stwierdza minister, że w tej chwili mamy pod opieką 743 tysiąca ludzi, z których 590 tysięcy otrzymuje zapomogę rządową. Są to nasi emigranci, którzy ogromnymi partiami wracali z Rosji lub przedzierali się przez „zieloną granicę“ niemiecką. Mielśmy asygnowanych 100 milionów. Suma ta musiała być zmniejszona do 60 milionów. Wydaliliśmy około 40 milionów i w niedługim czasie będziemy musieli stanąć przed Sejmem z prośbą o asygnowanie nowych bardzo znacznych, gdyż liczba bezrobotnych wciąż wzrasta.

Po przemówieniach pp. Zagórskiego, Ziemięckiego i Arciszewskiego dyskusję zamknięto. Izba przyjęła wniosek komisji z poprawką Majewskiego.

Bez dyskusji uchwalono nagły wniosek p. Suligowskiego o wyborze osobnej komisji do spraw miejskich w liczbie 15 członków.

Żydowska robota w Paryżu.

Paryż. 12 marca. (PAT). „Victoire“ donosi: Delegacyo Rady Narodowej żydów polskich, złożone z pp. Podlisieckiego, Farbensteina i Lewity przedłożyła swoje żądania w następującej nocie: Wszyscy żydzi polscy z wyjątkiem kilku asymilatorów są zgodni co do naszego programu. Chcemy, aby nas uznano za naród, posiadający prawo do re-

ligii i języka i kultury narodowej. Naród polski, który tyle przecierpiał z powodu gwałcenia jego narodowego rozwoju nie powinien dopuszczać się na nas podobnej zbrodni. Żydzi wypowiedzieli swoją wolę na kongresie, który niedawno odbył się w Warszawie przy udziale około 480 delegatów z całej Polski.

Rozwiązanie Sejmu w Poznaniu.

Poznań. 12 marca. (PAT). Komisaryat Naczelnej Rady Ludowej wydał rozporządzenie: 1) Rozwiązuje się Sejm prowincjonalny w prowincyi Poznańskiej. 2) Rozporządzenie o nowych wyborach do tego sejmiku pojawił się później.

Emigracja z Ameryki do Europy.

Waszyngton. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. Wielki ruch emigracyjny z Ameryki trwa dalej. Emigrantami są głównie Włosi, pewien procent Polaków, Greków, Hiszpanów, Serbów, Rumunów i Albańczyków. Jak podają zaczęła się wielka emigracja do Europy środkowej i południowej, gdy tylko pokój zostanie podpisany. Oczekują wyjazdu przeszło 1.000.000 ludzi.

Kredyty amerykańskie.

Waszyngton. 12 marca. (PAT). Radio st. krak. Przyszłe kredyty dla sprzymierzeńców ograniczono do 158.000.000 dolarów. Zanim zostanie zawarty pokój można pożyczać z tej sumy jedynie na cele wojenne, potem w ciągu 1 i pół roku jedynie na zakupno towarów amerykańskich w Europie i gdzieindziej i na zakupno zboża po cenach gwarantowanych już przez rząd Stanów Zjednoczonych.

kańskich w Europie i gdzieindziej i na zakupno zboża po cenach gwarantowanych już przez rząd Stanów Zjednoczonych.

SALON „SZTUKI“

ulica Szpitalna Nr. 40

naprzeciw teatru miejskiego.

Sprzedaż obrazów pierwszorzędných mistrzów polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzystępnić najszerszym warstwom nabywanie prawdziwych dzieł sztuk, zaprowadza dyrekcya również

Sprzedaż na splaty.

Telefon 2486.

Kawiarnia 'Teatraina'

została nabytą na własność przez znanego przemysłowca p. Bolesława Broszkiewicza i po gruntownem odnowieniu zostanie w najbliższych dniach otwartą.

„SATYR”

Tygodnik humorystyczno-satyryczny
wychodzi w Krakowie
pod redakcją

WAŁAWA GRABIAŃSKIEGO.

W „Satyrze” drukowane są stale: „Ferdek-socyalik”, Pan Walanty, Pierre Grzebała Pismacki, Listy Stańczyka do „Satyra”, Osle kłopoty, Panie i Panowie!, Abrum Sfinkeles, „Z teki mizantropa”, Icek i Jojne.

Prenumerata wraz przesyłką pocztową wynosi:

kwartalnie K 16 188
półrocznie K 32
rocznie K 64

Cena pojedynczego egzemplarza K 1.20.

Adres Redakcji i Administracji:
Kraków, Czysła 19.

Ogłoszenia do „Satyra” przyjmuje Biuro ogłoszeń „LOT” Kraków, ul. Floryańska 25.

Biuro Techn.-Handlowe „INDUSTRIA”

inżynierowie Kiebkowski i Treutler

spółka zarejestr. z ogr. poręką
podejmuje się wszelkich prac wchodzących w zakres **instalacji mechanicznych** fabryk jak sztalowni, fabryk cementu, gorzelni, rafinerii spirytusu, browarów, dla których przygotowuje plany, kosztorysy i elaboraty rentowności. Udziela **porad przemysłowych**. Reprezentuje **fabryki**. Zajmuje się dostawą maszyn i artykułów techn. tak krajowych jak i zagranicznych. — Rachunek bieżący w Banku krajowym i w Banku dla handlu i przemysłu. Korespondencja obok polskiej franc. i niem.
KRAKÓW, Rynek gł. 19. II. p. — Tel. 462.

Poszukuje

dwóch lub trzech
pokoi z kuchnią,
łazienką i elektrycznym oświetleniem od 1. maja lub czerwca. Wiadomość do Adm. „Dziennika Polskiego”. 194

Motocykl

amerykański, Yale 7.9 H.P., 2 cyl. z 8-ma przęśniami ewent. z bocznym wózkiem do sprzedania. Wiadomość ul. Kurniki 1.3, zakład mechaniczny. Adres dla prowincji: M. Pierożek, Karmelicka 7. 205

SMYRNEŃSKIE DYWANIKI

stylowe, nadłóżka do sprzedania. Wiadomość: Gizowa, Kraków, Radziwiłłowska 18, parter na lewo. 206

Bańki felczerskie

sprzedaje się Kraków, ul. Gołębia 1.20. — A. Rutkowski. 102

Maszyny do pisania,

kasy kontrolne są do nabycia. Naprawę i przeróbki uskutecznia się w najkrótszym czasie. 188
Spec. mechanicy:

Juliusz Hecker, Wł. Keyha
Kraków, ul. Kurniki 3.

OBIADY domowe

z 3 dań 5 koron. W abo namencie opust, ul. Gołębia 16, I. p. 189

Wszelkie roboty

elektro-mechaniczne i rytownicze wykonuje z precyzją mechanik-specjalista. Reformacka Nr. 1, I. p.

Najlepsza masa woskowa

do odświeżania mebli,
posadzek, podłóg
i linoleum

Wszędzie do
nabycia.

Generalne
zastępstwo

J. Leserkiewicz

Dom handlowy

Kraków, Zielona 1. 8.

Cenniki na żądanie.

Główna sprzedaż na Kraków:

Fr. LENERT, Kraków, Sławkowska 6.

REIM i Ska, Kraków, Rynek gł. 1. 37.

FARTUSZKI

gospodarcze, robotnicze i dziecięce, tkane z włókien papierowych, praktyczne i trwałe do prania. — Również ręczniki i ścierki polecą po cenach fabrycznych **Ajencya handlowa Z. Budek** w Krakowie, Rynek gł. 44, III. p. od 9—3. 208

LEŚNIK

z wyższem wykształceniem z kuletnią praktyką lasową z doświadczeniem, poszukuje posady w większym majątku jako zarządca rewirów. Zgłoszenia pod L. S. do Administr. „Dziennika Polskiego”. (203)

M. PASSAKAS I SPÓŁKA

Kraków, Plac Maryacki 9. — Telefon nr. 292.

Skład papieru

Wielki wybór kart pocztowych. Wyłączny skład druków szkolnych i zeszytów dla Akademii handlowej i szkół handlowych. 186

KANTOR WYMIANY Józefa Tomaszewskiego

KRAKÓW,
w gmachu dworca osobowego,
obok restauracji I. klasy, 207

przeprowadza kupno i sprzedaż
walut po najlepszym kursie.

Związek ekonomiczny Kółek rolniczych
w Krakowie, ul. Wiślna 3.

Dział Bławatno-Galanteryjny

poleca po cenach znacznie zmniejszonych:

Materiały na ubrania męskie, damskie i dla dzieci.
Jedwabne materiały czarne i kolorowe.
Kleby i szersze na podszewki, Watolina.
Barwiony kolorowe i białe, Płótna lniane i konopne grube, **Płócenka** kolorowe.
Szale i chustki jedwabne.
Chustki na głowę — flanelkowe i inne. (162)
Koszule męskie, Płaszczki męskie i dla dzieci.
Ubrania męskie, damskie i dla dzieci.
Ubrania dla robotników i dla chłopców.
Staniezki damskie — batystowe i perkalowe.
Fartuszki, Pończochy damskie i dla dzieci.
Skarpetki męskie, **Szeleki**.
Sienniki, worki, ścierki, ręczniki, — **Torby** ręczne targowe.
Sukna do wyściełania posadzek.
Szpaga cienki i gruby do wiązania.
Sznurowadła do bucików. — **Przędza** szewska.
Kapale, Zatrzaśki, Koronki i Hafty. — **Wstążki**.
Guziki wszelkiego rodzaju do bielizny, ubrań męskich i damskich.
Sprzączki, Haczyki, Wieszadła.
Mydła i artykuły toaletowe. **Grzeblenie, Szczotki, Perfumy**.
Aparaty do golenia. — **Nożyczki, Scyzoryki**.
Farby „Palatyn” do farbowania materii — w różnych kolorach.
Sprzedaż hurtowa i detaliczna. **Ceny znacznie niższe.**

Wszelkiego rodzaju ogłoszenia

(inseraty) do wszystkich pism
codziennych i peryodycznych

najkorzystniej

oblicza i najpóźniej zamieszcza 192

ST. PUCHALSKI
BIURO OGŁOSZEŃ I REKLAM „LOT”

w Krakowie,
Floryańska 25.

Zgłoszenia i wpłaty na Subskrypcję udziałów

zawiązać się mającej z kapitałem zakładowym

K 2,200.000*—

Spółki o ogr. odpow.

pod firmą

(127)

MURANYI

FABRYKA WYROBÓW STOLARSKICH W KRAKOWIE,

przyjmują do 15. marca b. r.:

BANK KRAJOWY, filia w Krakowie

oraz

SPÓŁKA FAKTUROWA w Krakowie,

ul Podwale 7.

Pod powyższą firmą zakłada komitet założycieli Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, opartą na ustawie z r. 1906 o kapitale zakładowym K 2,200.000.

Najniższy udział spółnika wynosić może K 1000.—

Spółka zakupi na podstawie umowy zawartej między p. Romanem Muranyim a komitetem założycieli istniejącą od r. 1896 i dobrze prosperującą parową fabrykę wyrobów stolarskich i parkietów p. Muranyego w Krakowie, położoną w pobliżu dworca kolei Grzegorzki tj. grunta, budynki, maszyny, narzędzia, urządzenia elektryczne, kolejki fabryczne itd. oraz zapasy materiałów a poczyniwszy znaczne inwestycje, jak nabycie i ustawienie drugiego gatra — posiadać będzie po zapłaceniu ceny kupna przedsiębiorstwa — kapitału obrotowego **około K 300.000—**

Postawione zatem na zdrowych podstawach finansowych — urządzone stopniowo — przedsiębiorstwo to fabryczne, będzie mogło zatrudniać około 300 robotników.

Produkcja roczna wynosić może około K. 3,000.000.— a rentowność już przy fakturze rocznej K. 2,000.000.— będzie tak znaczna, że zezwoli po przeprowadzeniu odpisów amortyzacyjnych i datowaniu statutowych rezerw, na wypłatę spółnikom **8—10% dywidendy** od udziałów.

Kierownictwo fabryki spoczywać będzie w rękach p. Romana Muranyego i 2 fachowo wykształconych zawiadowców.

Subskrypcję udziałów uskutecznić można również drogą wpłat asygnatami Polskiej Pożyczki państwowej.